tũ reddere. Si voles hanc materiã pfectius noſſe oꝫ te q̃d iu/
riſperiti loquan̄t aſpicere. Nos qḋ nr̄m fuit ſufficiēter expſſi/
mus: ſil' ⁊ de ſacramētis vltra diſputãdis finē ſtatuim⁹. Vnũ
ſupeſt vt innũeras grãs xp̄o dño hũili corde dicamus q̃ hüſce
pcioſiſſimis ſacramētis nos lapſos erexit. deo ſibiqꝫ recõcilia
uit. de ptãte tenebraꝝ eripuit. grãm nobis ⁊ bñ eſſe ꝯtulit. ⁊ et'
nã gl'iam repromiſit. vt de bñ eſſe gr̄e ad eſſe optimũ gl'ie trãſe
amus. ¶ Dominic⁹. Ecce hoc poſtremũ qḋ de optio eſſe gl'ie
tetigiſti hactenus mihi aĩm ſuſpēſum tenuit. cupiēs vehemen̄t
agnoſcere qũo eſſe optimũ xp̄s miſerator largiturus ſit. Hoc
eñ complet ⁊ ꝯſummat totũ hoiem. Tu ergo ꝑ tua humani/
tate aliquid de hoc ocius ediſſere.

¶ De vniuerſali iudicio. et oſtēdit̄ de nccitate vēturꝝ cũ generali corpm reſurrectõe ¶ Ca. lxxxiiij

Raymũdus. Facerē: etiã etſi mĩme rogares. Non eñ oꝫ
hoiēz (de q̃ hactenus ſp locuti ſum⁹) dimittere incõſum
matũ. Egimus de hoīs creatõe: egimus de ſua repatõe. nunc
agendũ eſt de finali eius retributõe. Tripl'r eñ opatur de⁹ cir
ca hoiem. ſcꝫ ipm creando. reformãdo. ⁊ iuxta qḋ operatus eſt
eq̃ſſime iudicãdo. Cũ itaqꝫ ſit hõ opus dei viuũ. nobile. mag/
nificũ. ⁊ pre ceteris creaturis ſuo ꝯditori ſimillimũ. iõ nõ dꝫ in
cõſummatus impfectuſqꝫ manere. Vez̄ qꝛ nõ p̄t vltimũ cõſe
qui finē niſi ṗus opa eius examinen̄t ⁊ iudicen̄t. vt iuxta q̄lita
tē ſui opis vltime retributõis ṗmiũ ſortiat̄. ſiue in eternã penã
ſiue in gloriã ſempiternã. Idcirco nũc nccē eſt de hoc vltio et
generali iudicio pauca dicere: ⁊ an etiã futuꝝ ſit certis rõibus
naturalibꝫ demõſtrare ¶ Dñicus Ita fac obſecro: ego aures
cordis diligēter admoueo ¶ Raymũdus. Iudiciũ vniuerſa/
le futuꝝ p̄t ex ipius hoīs natura ꝓbari. Nã cũ hõ hꝫ a deo libe
rã voluntatē. ⁊ eſt opeꝝ ſuoꝝ dñs. iõ opa eius rõne arbitrij ſtꝫ
meritoria. ⁊ iõ etiã iudicabilia: vt recipiãt iudicãte deo vel pe/
nã vel gloriã Iuſtiſſimũ certe eſt vt q̃ aliq̃d libera opatõe ꝑme
ruit id a deo in integrũ recipiat. vt det̄ ei poſt laborem ſua mer
ces ¶ Dñicus Si hõ dꝫ mercedē ſui opis a deo recipe. iõ ma
nifeſte ꝯñs eſt iudiciũ venturꝝ q̃ examinet̄ ⁊ iudicet̄ quid ꝑme/

Q: vniuerſale iudiciũ eſt fu/ turũ patet his rationibus.

ruerit ¶ Raymũdus. Idem ꝓbamus rõne debiti. Bonis em̃
opibus debet̃ laus fauor ⁊ honor. malis ꝟo e diuerſo vitupe-
riũ ignominia ⁊ opprobriũ. Hinc etiã oꝫ ꝙ oꝑa bona q̃ ꝓpter
deũ ſunt facta tantã recipiant a deo laudẽ ⁊ gloriã q̃ nõ poſſit
amplior eſtimari. ⁊ oꝑa iniq̃ in iniuriã dei ꝑpetrata tã grandẽ
execratõem cõfuſionẽqꝫ ſortiãtur q̃ neq̃at grãdior poſſe dona
ri. Ut igit̃ hec in ſummo fiãt: nccẽ eſt vniuerſale iudiciũ ꝓferri
in cõſpectu oĩm hoĩm ⁊ angeloꝝ q̇ norunt inter bonũ malũqꝫ
diſcernere q̃ iuſta oꝑa ab oĩbus approbent̃. laudent̃. ⁊ publi-
ce honorent̃: que ꝟo reproba ſtꝫ cũ ſumma oĩm execratõe ex-
plodant̃. exſibilent̃. cõfundant̃ ¶ Dominicꝰ. Ut iſtud fiat qđ
dicis nccẽ eſt oĩm illic corda ꝯſciẽtiaſqꝫ palã cunctoꝝ ocul' pa
teſcere. vt boni cõez mereant̃ accipe laudẽ: ⁊ mali publicã ꝯfu
ſionẽ ¶ Raym̃. Uex tu dicis. libri em̃. i. ꝯſcie aꝑient̃ ⁊ mortui
iudicabunt̃ ex his q̃ ſcripta fuerint in libris. Tertio ꝓbamus
iudiciũ futuꝝ ex cõditõe opeꝝ maloꝝ. Nã oꝑa iniq̃ ſupplicijs
puniri debẽt ⁊ ignominijs. Nõ em̃ ſola pena debet̃ pctis: ſed
etiã apta cõfuſio. cũ plerũqꝫ hoĩes magis timeãt ꝯfundi q̃ȝ tor
q̃ri. Ea nãqꝫ eſt oĩm ſceleꝝ ⁊ maloꝝ opeꝝ cõditio vt celari ve-
lint ſpꝫ ⁊ abſcõdi. Quia igit̃ nemo malignꝰ vult ſecretã fraudis
ſue neq̃ciaꝫ agnoſci: iõ vt pctã oĩa q̃ nũc ſunt occulta extrema
et publica retributõe feriant̃: nccẽ eſt vniuerſale apparere iudi
ciũ in q̊ oĩa maloꝝ furta. fraudes. artes ⁊ ingenia tãta clarita-
te cũctoꝝ oculis patebũt vt ſole clarius videãtur ¶ Dñicus.
Ha q̃ȝ inſani ſtꝫ q̃ȝ vere vecordes q̇ nunc ſua ſcelera vni hoĩ in
ꝯfeſſione aꝑire refugiũt: q̃ in illo tremẽdo iudicio tã lucida de
mõſtratõe cõfuſibiliter expãdent̃. Quãto ſatiꝰ eſt nũc ea clam
ꝑdendo occulere: q̃ȝ ea poſtmodũ cũ ſummo rubore palã oſtẽ
dere. ⁊ oſtẽdendo perire ¶ Raymũdus Iſtud certe ꝓmerẽtur
q̇ hic nolũt vllatenus de pctõ cõfundi: ꝓpriã laudẽ gloriãqꝫ q̃
rẽtes. q̇bus eterna caligo ⁊ cõfuſio reſeruat̃. Quarto ꝓbamꝰ
iudiciũ futuꝝ ex gaudij triſticieqꝫ natura. Neceſſe eſt em̃ vt iu
ſtus de ſua iuſticia taꝫ magnifice gaudeat vt ꝑfectius gaudere
nõ poſſit: ⁊ impius de ſua neq̃cia tã grandẽ habeat triſticiã vt
ea nõ poſſit maior hri. Ut aũt iſtud ſic fiat nccẽ eſt vniuerſale
iudiciũ ꝓmulgari: in quo boni ab oĩbus laudati ſummũ gau-

¶ Capitulum lxxxiiij

diũ: ⁊ reprobi ab oĩbus vitupati eternam triſticiã mereantur. Quinto. nõ ſunt niſi duo iudicabilia. ſcʒ opa mala et opa bona. ⁊ qᷓ cõtraria iuxta ſe poſita magis ipa clareſcũt. iõ eſt futurũ generale iudiciũ in q̃ oĩa opa bona ꝯpatiõe maloꝝ gl'ioſiſſime illuſtrabunt. ⁊ mala opa ꝯpatione bonoꝝ extrema cõfuſione ſordident. ¶ Dñicus. Terribile eſt qđ loq̃ris. ⁊ qđ prauoꝝ hoĩm poſſit aĩos ꝑmouere. Sed nunquid hec extrema omnium operum retributio in ſola hominis anima fieri debʒ: an etiam ſimul et in carne

¶ Q generale iudiciũ oĩm corpoꝝ mortuoꝝ vniuerſalẽ p̃req̃rit reſurrectões ¶ Capitulũ. lxxxiiij

Raymũdus. Diximus p̃cedenti caplo. q generale iudicium reſpicit humanã naturã. Ad humanã aũt naturã ꝑtinet ⁊ corpus ⁊ aĩa. Nã ſicut eſt natura corꝑalis tm̃: ⁊ natura ſpũalis tm̃. ita eſt natura corꝑalis ⁊ ſpũalis ſil'. Quia igit hec natura eſt iudicabibilis ⁊ p̃miabilis. iõ neceſſe eſt vt in corpore ⁊ in anima iudicet. Ut aũt hoc fiat oportʒ fieri corporũ omniũ reſurrectõem. vt ſicut aĩa in corpore ⁊ cũ corꝑe aut peccauit aut iuſte egit: ita etiã cum corꝑe recipiat quod ꝓmeruit. Et quia illud extremũ iudiciũ eſt finalis omniũ retributio. iõ fieri debʒ generalis omniũ mortuoꝝ reſurrectio. Una ergo inſeꝑabili cathena colligant ⁊ vniuerſale iudiciũ. ⁊ reſuſcitatio mortuorũ. Preterea. mortuorũ reſurrectio eſt neceſſaria ꝓpter totius vniuerſi cõplementũ qđ ex tribꝫ ꝯſtituitur naturis. Quia igitur corꝑalis natura tm̃: ⁊ ſpiritualis tm̃ ꝑmanent in eternũ ideo etiã oportʒ vt ex ambobꝫ cõdita natura ſuſcitata in ſempiternum ꝑſeueret Ideo etiã pueri qui ex ꝓprio nihil deliquerũt ꝓpter cõplementũ vniuerſi neceſſe eſt cũ alijs reſurgãt. Preterea. aut nemo aut oĩes certe reſurgẽt. Si ergo aliquis iam reſurrexit: argumentũ eſt q reſurgẽt ⁊ omnes. ſed chriſtus verus hõ iam a morte ſurrexit. ergo oẽs reſurgent q2 reſurrectio debet humane nature. nec eſt ĩpoſſibile fieri qđ ſemel iã factũ eſt Sicut granũ frumẽti cadẽs in terra dum mortuũ fuerit ⁊ reuixerit multiplicẽ fructũ affert: ita xp̃s mortuꝰ ⁊ ſuſcitatus innũerabilẽ corpoꝝ reſurrectõem opatur Iſta aũt reſurrectio